

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 19-08-15999 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

מבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד הבדלי, פריסמן ועואדיה

נגד

משיבים

1. גבריאל מגנזי
  2. מגנזי תשתיות בע"מ
  3. מגנזי תשתיות ב.ג.מ. בע"מ
  4. מגנזי בטון בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד דחוח, רוטנברג וחייקין

החלטה

מהות השאלה שבמחלוקת:

1 המשיבים, בהיותם חשודים בפלילים ומשנתפס רכוש רב מרכושם בצו זמני, יזמו וכתרו עם
 2 המבקשת הסכם, לפיו הושב להם חלק נכבד מהרכוש שנתפס, ומצדם התחייבו שלא לפנות לבית
 3 המשפט בבקשות להשבת יתרת הרכוש, עד לתום ההליכים.

4
 5 לאחר הגשתו של כתב האישום נגדם, הזדרזו המשיבים להתנער מההסכם ועתה לפני בקשת
 6 הצדדים להכריע ראשית לכל בשאלת תקפותו של ההסכם וכוחו לחייב את הצדדים.

רקע והליכים:

7
 8 בפני בקשה שהגישה המדינה למתן צו זמני ברכוש, לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-
 9 2000 בצירוף סעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג – 1973. רשימת הרכוש
 10 לגביו מתבקשים הצווים הזמניים צורפה לבקשה, אך בשלב זה אין צורך למנותו.

11 משיב 1 הוא איש עסקים אשר בשליטתו "קבוצת מגנזי" – מספר תאגידים הפועלים בעיקר
 12 בתחומי הנדל"ן, התשתיות והבנייה בישראל, המשיבות 2, 3 ו-4 ביניהן.

13 ביום 7.8.19 הוגש כנגד המשיבים כתב אישום המייחס להם, בין השאר, עבירות על חוק איסור
 14 הלבנת הון; חוק התחרות הכלכלית; פקודת מס הכנסה וחוק מס ערך מוסף.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 19-08-15999 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הבקשות, התגובות וההחלטות בעניין זה, בשלביו השונים, רבות מאוד, ולהלן יובאו האירועים
- 2 ונקודות הציון הרלוונטיים לעניינו, כסדרם הכרונולוגית.
- 3 ביום 21.12.15 החלה חקירה גלויה נגד המשיבים.
- 4 ביום 23.12.15, הגישו המשיבים לבית משפט השלום בראשל"צ, בקשה דחופה להחזרת תפוס.
- 5 המשטרה התנגדה, ובתום דיון בעניין ניתנה החלטה על ידי כב' הש' מזרחי, ס"נ, בה קיבל באופן
- 6 חלקי את הבקשה והורה, בין השאר, על שחרור כל רכושן התפוס של המשיבות כנגד הפקדה של 3
- 7 מיליון ₪. על ההחלטה הגישה המבקשת ערר.
- 8 ביום 30.12.15 הוחלט בערר, על ידי כב' הש' אוהד, בין השאר, כי לגבי כל רכוש שנתפס ונרשם
- 9 תמשיך תפיסת המדינה. חשבונות הבנק של המשיבות ישוחררו בכפוף להפקדת 5 מיליון ₪.
- 10 ביום 26.1.2016 פנתה המבקשת לרשויות יוון בבקשה לעזרה בתפיסת יאכטה הנמצאת בבעלות
- 11 המשיב, לצרכי חילוט עתידי, וביום 29.1.2016 תפסו רשויות יוון את היאכטה.
- 12 ביום 27.1.16, הגישו המשיבים בקשה נוספת להחזרת תפוס, בטענה כי המשיבות נקלעו
- 13 להתדרדרות כלכלית, אך המבקשת התנגדה וטענה כי לא חל שינוי נסיבות המצדיק את שינוי
- 14 ההחלטה מדצמבר 2015.
- 15 ביום 15.2.16 דחה כב' הש' מזרחי את הבקשה בצינו כי לא התקיים שינוי נסיבות וכי "לא ברור
- 16 מדוע ההתדרדרות הכלכלית והפגיעה בתזרים המזומנים הם תולדה ישירה של צו החילוט ואינם
- 17 תולדה של מצב כלכלי שהיה קודם לכן". על ההחלטה הגישו המשיבים ערר, לו צורפה חוות דעת
- 18 מומחה, לפיה המשך תפיסת רכוש המשיבות יביא לקריסתן הכלכלית. כן טענו לאי חוקיות
- 19 בתפיסת היאכטה.
- 20 ביום 13.3.16 ניתנה החלטה בערר, על ידי כב' הש' אהד, לפיה יוחזר הדיון לבית משפט השלום
- 21 לעיון חוזר.
- 22 ביום 23.3.16 בדיון בעיון החוזר, שבו המשיבים וטענו כי המשך התפיסה יביא לחורבנם הפיננסי
- 23 וכי תפיסת היאכטה אינה חוקית.
- 24 ביום 3.4.16 דחה כב' הש' שרון את טענות המשיבים בעיון החוזר, כשבין היתר קבע כי חוות הדעת
- 25 הנ"ל אינה מבוססת דיה. נדחו גם טענות המשיב לגבי אי-חוקיות שבתפיסת היאכטה, אך נקבעו
- 26 תנאים כספיים להשבת היאכטה לחזקת המשיב. על ההחלטה הגישו המשיבים ערר.
- 27 ביום 30.6.16, טרם הכרעה בערר, גיבשו הצדדים הסכמה על המשך החזקת התפוסים בחזקת
- 28 המבקשת עד ליום 16.6.17 או עד להגשת כתב אישום, לפי המוקדם. במסגרת ההסכמה ההדדית
- 29 השיבה המבקשת למשיבים חלק נכבד מהתפוסים, לרבות סך של 23 מיליון ₪ שהיה עתיד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 19-08-15999 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 להתקבל מממוש הנכס התפוס העיקרי (בניין בר כוכבא). עוד הוסכם על תנאי כספי להשבת
2 היאכטה. לבקשת הצדדים, ניתן להסכמה תוקף של החלטה, מפי כב' השי' בורנשטיין.
3 ביום 7.3.17 ביטל רשם הקבלנים את רישומה של משיבה 2 בפנקס הקבלנים, נוכח החשדות נגדה.
4 על ההחלטה הגישו המשיבים ערר, שעדיין תלוי ועומד בוועדת הערר. בהליך זה גיבשו הצדדים
5 הסכמות שאפשרו למשיבה 2 להמשיך ולפעול: ביטול הרישום עוכב עד להכרעה בערר, ובתנאי
6 שעד אז תוכל המשיבה 2 לסיים עבודות שהחלה בביצוען אך לא לגשת למכרזים חדשים ולקבל
7 עבודות חדשות.
8 ביום 14.6.17 שלחה המדינה למשיבים מכתבים על כוונתה להעמידם לדין, בכפוף לשימוע, בחשד
9 לביצוע עבירות הלבנת הון, בגין פעולות שבוצעו בכספי המכרזים בהם זכו המשיבים במרמה.
10 באותו מועד, או סמוך לו, הגישה המבקשת בקשה לבית המשפט בראשלי"צ להארכת תקופת
11 התפיסה ב-180 ימים נוספים. בית המשפט הורה על המשך התפיסה עד החלטה אחרת וקצב
12 זמנים לקבלת תגובת המשיבים. על ההחלטה הגישו המשיבים ערר, בו טענו נגד החלטת בית
13 משפט השלום שניתנה טרם תגובתם. הערר התקבל והעניין הושב לבית משפט השלום, כשנותרה
14 על-כנה ההחלטה לפיה תחזיק המבקשת בתפוסים (שנותרו) עד להחלטה אחרת. מאז נדחה הדיון
15 בבית משפט השלום מעת לעת, לבקשת הצדדים שניהלו משא ומתן לעניין התפוסים.
16 בינתיים, הועברה למשיבים ה"ליבה" של חומר החקירה בתיק, לצורך שימוע, שהתקיים ביום
17 30.11.17 וביום 6.12.17.
18 ביום 12.9.18 גיבשו הצדדים הסכם, כשאת המשיבים ייצג עו"ד שלישי במספר. בהסכם נקבע כי
19 ישוחרר למשיבים רכוש נוסף בשווי של כ-15 מיליון ₪, יוסר איסור הדיספוזיציה שרץ על חברות
20 שבשליטת המשיב ויופסק הפיקוח החשבונאי על המשיבות. המשיבים מצדם התחייבו שלא לפנות
21 לערכאות שיפוטיות בבקשות לשחרור רכוש נוסף, וזאת עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. כמו
22 כן הוסכם כי היאכטה תימכר ע"י רשויות יוון, וכי תמורת המכירה תופקד בקרן החילוט. לבקשת
23 הצדדים, ניתן להסכמה תוקף של החלטה, מפי כב' השי' בורנשטיין. המחלוקת שלפני עתה נעוצה
24 בהסכם זה, ונטושה על סעיפים 1 ו-8, שזו לשונם:
25 סעיף 1: "הרכוש המפורט בנספח א' לבקשה זו יוותר תפוס בידי המבקשת עד לתום ההליכים
26 המשפטיים נגד המשיבים. ככל שהמבקשת תחליט על הגשת כתבי אישום נגד המשיבים לאחר
27 קיום שימוע, במקביל להגשת כתב האישום תוגש בקשה מוסכמת לערכאה המתאימה למתן צו
28 זמני ברכוש לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון...אשר תכלול את כל הרכוש המפורט בנספח א'
29 לבקשה".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 15999-08-19 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

סעיף 8: "המשיבים מתחייבים שלא לפנות לערכאות שיפוטיות בבקשות לשחרור נכסים התפוסים ע"י המבקשת, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם".

ביום 7.8.19 הגישה המבקשת, לבית המשפט המחוזי מרכז, כתב אישום נגד המשיבים יחד עם בקשה מוסכמת למתן צו זמני ברכוש, עד לתום ההליכים. בית המשפט, מפי כב' הש' ברק-נבו, נעתר לבקשה, לנוכח ההסכמה המוצהרת.

ביום 8.8.19, כבר הודיע ב"כ הרביעי והנוכחי של המשיבים לבית המשפט, כי המשיבים מתנגדים למתן צו זמני ברכושם. מכאן הדיון שבפנינו.

גדר המחלוקת – תמצית טיעוני הצדדים:

אזכיר, כי לבקשת הצדדים התמקד הדיון והתבקשה החלטה בשאלה מטרימה – משמעותו הכובלת של ההסכם בין הצדדים: האם מדובר בהסכם תקף המגביל את חירות הפעולה של הצדדים לפי תנאיו, או שההסכם אינו תקף והמשיבים חופשיים לפנות לבית המשפט בכל בקשה, בסתירה להתחייבותם בהסכם?

התביעה טוענת כי את ההסכם יש לכבד ככתבו וכלשונו, שכן שיקף את רצון הצדדים והוציא לפועל את המוסכם ביניהם. הצדדים ערכו חישובי רווח מול הפסד, סיכון מול סיכוי, וקנו וודאות באשר למצבם. לא מדובר בהסכם דראקוני בו מונצחת נחיתותם וכבילתם של המשיבים, אלא בהסכם מאוזן וכשר, שיש לקראו גם בכפוף לכללים הרגילים של סבירות ומידתיות שהמבקשת חבה בהם כגוף מנהלי – כך למשל תוקפו של ההסכם לא יעלה על שלוש שנים ממועד הגשתו של כתב האישום; ודאי שניתן לשנותו במקרים חריגים וקיצוניים כגון מצב בריאותי חמור, וכיו"ב.

ההגנה מצידה, העלתה בטיעוניה שתי טענות מרכזיות, המצביעות לטעמה על זכות המשיבים לפנות לערכאות חרף התניות הכובלות. האחת - ההסכם אינו אכיף שכן הוא נגוע באי חוקיות מהותית, הנובעת מעצם כבילתם של חשודים ונאשמים בהסכמה שניתנה בשלב מוקדם, טרם הגשתו של כתב אישום, וכשהם מתמודדים מול כוחה העדיף של המדינה ואינם יודעים מה טיבו של חומר הראיות שנאסף נגדם. עסקינן בזכויות קנייניות של נאשמים במשפט פלילי ואין לכבול את זכויותיהם באופן "שיתפסו בדבריהם", כך שימנע מהם כל שינוי עתידי, זאת בשים לב ליחסי הכוחות הלא מאוזנים שבין המבקשת למשיבים. הטענה השנייה הינה כי חל שינוי בנסיבות, המגולם בהרעה במצב הכלכלי של המשיבים, ולכן אין להמשיך ולאכוף את ההסכם. לפיכך, טענה ההגנה, יש לאפשר למשיבות לחרוג מההסכם ולעתור לבית המשפט במטרה לדחות את בקשת המדינה למתן צו זמני ברכוש, או למצער לצמצם באופן משמעותי את היקף התפיסה.

דיון ומסקנות:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 15999-08-19 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

טענת המבקשת כי יש לכבד את ההסכם ככתבו וכלשונו מובנת. בעוד שהמבקשת עמדה בלשון ההסכם, כיבדה את ההבנות שהושגו במשא ומתן דקדקני, ואף הרעה את מצבה בהשבתו של חלק ניכר מהתפוסים לידי המשיבים, הרי שאלו פועלים בחוסר תום-לב, ועת הגיע תורם לעמוד בתנאי ההסכם בחרו להפנות לו ולה עורף.

ניתן להבין אף טענות עקרוניות שהעלה ב"כ המשיבים לפיהן לא נכון יהיה, בסוגיות פליליות מסוימות ובשים לב ליחסי הכוחות שאינם שקולים, לכבול את הנאשמים במילתם, ולמנוע מהם פנייה לערכאות גם שעה שקיים שינוי נסיבות מהותי ולא צפוי המביא עמו נזק לא מדתי מוכח לנאשם.

לפנינו שני ערכים מתנגשים: מחד גיסא, חירותו הבסיסית של אדם לפנות לערכאות, שעה שהוא זקוק לסעד משפטי; מאידך גיסא, האינטרס שבכיבוד הסכמים, המגלם גם את חירות הצדדים והאוטונומיה שלהם לעצב הסכם כראות עיניהם, לקדם וודאות כלכלית ולצמצם את היקף ההתדיינויות המשפטיות.

בע"א 1480/04 מליבו ישראל בע"מ נ' מ"י משרד הבינוי והשיכון (2006), אשר מצא לו מקום כבוד בטיעוני הצדדים, נדרש בית המשפט העליון לאזן בין הערכים, לעניין תניית היעדר תביעות (אזרחיות), ופסל את שתי אפשרויות-הקיצון להכרעה ביניהם: הן את זו שמשמעה חסימה מוחלטת של הגישה לערכאות, והן את זו ש"לפיה תניית היעדר התביעות בטלה, בהיותה נוגדת את תקנת הציבור. כפי שצוין, חלופה זו אינה עולה בקנה אחד עם התכלית שעניינה קידום הוודאות התקציבית... בחלופה האמורה אף יש כדי לפגוע בחופש החוזים של הצדדים". חלופות הביניים שנבחנו, נגעו לעניינה הייחודי של אותה תביעה.

בע"א 2495/95 בן לולו נ' אטרש (1997), דן בית המשפט בשאלה, האם הסכם פשרה חוסם את המערערת מלפנות לערכאות. כב' הש' ת' אור, הסביר והדגיש את חשיבותו של הסכם אשר יוביל לתום המחלוקת ולסוף ההתדיינויות. הצדדים קונים סיכון ואין וודאות עובדתית ומשפטית כי תוצאות ההסכם יהיו כפי שחפצו, אלא שתכונת הסופיות, מהותית וחיונית היא. לפיכך, נוטים בתי המשפט לקיים פשרה שהושגה בתום לב תוך מגמה לצמצם ולפתור מחלוקות. קביעתו ונימוקיו יפים גם בענייננו:

"... תכונת הסופיות היא תכונה חיונית. טול מן הפשרה תכונה זו, ונטלת ממנה את טעם קיומה... לנתבע אשר הסכים להתפשר יש ציפייה לגיטימית לקנות את השקט מפני תביעות ולסמוך על קיומה של פשרה תקפה" (שם, פסקה 11).

וכן:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 15999-08-19 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

1 "...שיקולים אלה יפים גם מקום בו מועלית טענה שלפיה הסכם פשרה נכרת מתוך
2 טעות לגבי הפגיעה שנגרמה. ברור, כי אם תינתן לבעלי-דין האופציה הנוחה לבטל
3 הסכמי פשרה שבהם התקשרו, כל אימת שישתברר להם בדיעבד כי נזקם גדול
4 משסברו בעת כריתת ההסכם, יישמט כל יסוד מתחת למוסד הפשרה..." (שם, פסקה
5 12).

ועוד:

8 "...יש לאפשר פגיעה בסופיות של פשרות בשל התגלותן של עובדות בשלב מאוחר
9 יותר, רק במצב שבו קיימים טעמים כבדי משקל במיוחד. לומר אחרת, פירוש לומר
10 שפשרה תהא מחייבת רק כל אימת שהדברים התרחשו כפי שהיה מצופה מלכתחילה.
11 אין צורך לומר, כי בכך יהיה כדי לסכל את הטעם מאחורי כריתתן של פשרות.
12 דברים אלה נאמרו על פשרות אשר ניתן להן תוקף של פסק-דין. הם יפים לגבי הסכמי
13 פשרה בכלל..." (שם, פסקה 12).

14 כעולה מפסק הדין, טענה בדבר "טעות" ניתן להעלות רק כאשר מדובר בתרחיש קיצוני ובטעמים
15 כבדי משקל שיש בהם כדי להצדיק ביטול הסכם פשרה.

16 ב"כ המשיבים עשה כל שביכולתו על מנת לשכנעני כי התניות עליהם חתמו הצדדים לוקות באי
17 חוקיות ועל כן לדבריו, אל לו, לבית המשפט, להורות לצדדים להמשיך ולפעול על פי התניה
18 הכובלת המצויה בהסכם. כפועל יוצא מטענה זו, אמור בית המשפט בשלב זה להורות כי ההסכם
19 לוקה באי חוקיות, לפסול את התניות הלא חוקיות שמונעות מהמשיבים פנייה לערכאות ולפתוח
20 את נושא החילוט וסבירותו לדיון מחודש, כאילו לא היתה בהסכם תניה המגבילה זכות זו.

21 לא אוכל לקבל עמדה זו של ההגנה. מדובר בהסכם פשרה בנושא כספי שנכרת בין המדינה
22 לחשודים בפלילים. ההסכם נחתם תוך הסכמה והבנה, שעה שהמשיבים מיוצגים לכל אורך
23 ההליך. רק לאחר ניהול מו"מ ממושך, בו שקלו היטב את העומד בפניהם, נחתמו ההסכמות.

24 טיעוני ההגנה, שובי לב ככל שיהיו, שומטים את הקרקע מכל התחייבות כלכלית אשר נוטל על
25 עצמו חשוד במשפט פלילי. ביטול הסעיפים מטעמי אי חוקיות, עלול להביא למצב לא רצוי, בו לא
26 תהא כל נפקות להסכמות הנחתמות בין צדדים, במטרה להביא לקץ ההתדיינות ביניהם,
27 ונמצאנו כורתים ענף משפטי מהותי המשרת הן את המדינה והן את החשודים, במקרים כגון דא.
28 המסקנה הנובעת מטיעוני ההגנה הינה כי כל הסכם כלכלי בו מעורב חשוד בפלילים, ובו סעיף
29 המביא לסוף ההתדיינות בין הצדדים, יפסל. עיקרון הוודאות וצמצום ההתדיינות בין
30 הצדדים, ירד למצולות ככלי אין חפץ בו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 15999-08-19 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

1 הסכמי פשרה מהווים כלי רב עוצמה המשרת את הציבור, וקיים אינטרס ציבורי לשמרו. בהסכם
2 כזה נשמרת האוטונומיה לקביעת התנאים בידי הצדדים ובית המשפט אינו נוטל חלק בגיבושם,
3 עד לאישורם. כל מתדיין הוא היודע לאשורם את יכולותיו, צרכיו ומגבלותיו; משא ומתן מאפשר
4 לצדדים לחלוק או לעשות שימוש במידע מבלי להפכו לנחלת הכלל; הסכמות מונעות הכרעות
5 ומאפשרות "קניית סיכון" מושכלת; אלו ועוד, מצביעים על מסקנה שלמעשה אין עליה חולק –
6 ככלל, פשרה והסכמה הדדית עדיפות על הכרעה וכפיה, ונשכרים מהן הציבור והפרטים.

7 לכן, גם לא מצאתי לקבל את הטענה כי החלטת בית משפט השלום כובלת את שיקול הדעת של
8 הערכאה שמעליו ומשכך אינה חוקית. יש להעמיד דברים על דיוקם. לא החלטת בית המשפט היא
9 שכובלת, במקרה זה, את שיקול דעתה של ערכאת הערר. הסכמת הצדדים עצמם, כל עוד לא נפל
10 בה מום, היא הכובלת התערבות בהסכם.

11 בנוסף, לא ניתן להקיש מהדוגמאות אשר ניתנו על ידי ההגנה למקרה שבפנינו. כך למשל ביקשה
12 ההגנה לגזור גזרה שווה בין המקרה שבפנינו למצבים אחרים במישור הפלילי בהם מכובדת חזרתו
13 של נאשם מהסכמות שנתן וזאת בלא כל סנקציה שמופעלת עליו, למשל חזרה מהסדר טיעון או
14 בקשה לעיון חוזר לשינוי תנאי מעצר. איני סבור כי ההקבלה בין המקרה דנן להסכמות האחרות
15 במישור הפלילי שהעלה הסניגור, הן ממן העניין. במקרה שבפנינו, בהתאם להסכמה, ביצעה
16 המבקשת פעולות והחזירה רכוש רב, זאת במובחן מהדוגמאות שצוינו על ידי ב"כ המשיבים בהן
17 לא נגרם שינוי בלתי הפיך כתוצאה מחזרת הנאשמים מהסכמתם.

18 באשר לטענת ההגנה אודות הצעת חוק "עיון חוזר בצו זמני", הרי שזו מקנה לבית המשפט, כעולה
19 מדברי הסניגור, אפשרות לדון, מחדש, לבקשת צד, בצו זמני שנתן. יפים הדברים במצב דברים
20 רגיל. אך עתה אנו נדרשים לסוגיה אחרת, והיא מתן אפשרות לעיון חוזר שעה שקיימת תניה
21 מגבילה בהסכם שנכרת בין הצדדים מתוך מטרה לצמצם התדיינות נוספת.

22 **מה תהא אפוא נקודת האיזון בין הערכים המתנגשים?**

23 גישתה של המבקשת, הקוראת לתוך ההסכם מגבלות שמקורן בדין המנהלי ומוסיפות על חיוביה-
24 שלה, לוקחת בחשבון את הצורך באיזון הערכים. נוסחת האיזון חייבת להיות גמישה מספיק כדי
25 להכיל מצבים ושינויי נסיבות חריגים, אך גם מוגדרת דיה כדי לשרת את ערכי כיבודם של
26 הסכמים דיוניים ופשרות.

27 לפיכך, ובהתאמה לדין הנוהג, לא תותר חזרה של צד מהסכם כגון-דא, לאחר שהצד-שכנגד מילא
28 את חלקו וויתר על יתרון שהיה בידו, אלא בהתקיים נסיבות חדשות, חריגות ובלתי-צפויות,
29 העולות לכאורה על-פני הדברים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 19-08-15999 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

בנוסף, כמבחני עזר, ניתן להביא בחשבון נסיבות כגון תום-לב, מקורן של הנסיבות החדשות (לרבות מצב בו מקורן בהתנהלות של הצד המבקש להתכחש להסכם, אף שלא בקשר ישיר להליך נושא ההסכם) ומשקלם של הנימוקים.

ובנסיבות ענייננו:

המשיבים עותרים לביטול התניות. מובן כי כוונת המשיבים, בעתירתם לביטול זה, נוגעת למחויבותם הם ולא לחיובים שנטל על עצמו הצד השני. למעשה, אין הם עותרים לביטול הסכם או להחזרת המצב לקדמותו, אלא לביטול חלקם שלהם בהסכם, זאת לאחר שהצד השני, היינו המבקשת, מילא את כל הנדרש על פי ההסכם.

עוד טען הסניגור כי רצונה של המבקשת בכריתת ההסכם היה לקנות לה שקט נפשי עד תום ההליך, בעוד המשיבים הסכימו לתניות בהיותם בתנאים קשים ומתוך רצונם להשיב לידיהם רכוש לצרכי הישרדותם המידית. תמה אני, והרי בו בזמן שקנתה לה המבקשת שקט נפשי קנו אף המשיבים שקט נפשי. מה גם שניתן להניח כי במקרה זה המשיבים היו הנזקקים האמתיים לוודאות ולשקט שבצידה. עם כבילתה בהסכם, נטלה על עצמה המדינה את המחויבות שלא לתבוע סעד זמני נוסף ולא לחלט רכוש נוסף, גם יעלו נתונים חדשים אשר ייתכן והיו, בנסיבות אחרות, מובילות אותה להגיש בקשות חילוט נוספות. המדינה, כמו המשיבים, ערכה את האיזון הנכון לה, באותה נקודת זמן ועמדה בו, בכך התאפשר גם למשיבים לדעת את מצבם לאשורו ולכלכל צעדיהם בלא שיהיו צפויים להפתעות נוספות.

ההגנה ציינה את מועד הגשת כתב האישום כמועד מכונן שבו יש לאפשר למשיבות ואף למבקשת דיון מחודש בנושא, שכן רק בשלב זה רשאים המשיבים לעיין בחומר החקירה ולכלכל צעדיהם מחדש ובנוסף, עם תום החקירה, נדרשת התביעה לחזור ולבחון את המצב הראייתי לאשורו. אינני משוכנע כלל שכך הדבר, שכן אין לאסור קטגורית על צדדים להגיע קודם להגשת אישום להסדר שתוקפו גם לאחר הגשת האישום. מכל מקום, בענייננו מדובר על סוגיה תיאורטית: במקרה שבפנינו, קיבלו המשיבים לפחות את ליבתו של חומר החקירה בתיק למעלה מעשרה חודשים לפני כריתת ההסכם, למדו ממכתבי השימוע ומישיבות השימוע על הכוונה להעמידם לדין ואף מה נושאי האישומים, ולכן מתמיהה עד-מאוד טענתם בדבר פערי מידע וכיו"ב.

המבקשת והמשיבים פנו יחדיו לבית המשפט וביקשו לתת להסכם תוקף של החלטה. צעדיהם בוצעו מול עינו הפקוחה של בית המשפט שעה שנתן גושפנקא להסכם ביניהם. מילים אחרות, אין המדובר במעשה נמהר או נואש, אלא במעשה מחושב המביא לפיתחו של בית המשפט את ההסכמות. נתון זה תומך אף הוא במסקנה כי ערב החתימה על ההסכם נלקחו בחשבון כל השלכותיו, יתרונות וחסרונות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 15999-08-19 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

המשיבים טענו, כי עם חתימת ההסכם היה בכוונתם לכבדו, אך לנוכח התדרדרותם הכלכלית לא יכלו לקיים עוד את הסכמתם. אין ממש בטענה זו:

1. מאז דצמבר 2016, עת הפכה החקירה לגלויה ונתפס רכוש, חוזרים המשיבים וטוענים לאפוקליפסה כלכלית סמוכה וקרובה של התמוטטות כלכלית שתסחוף אתה מאות ואלפים מעובדי הקבוצה וספקיה, שיאבדו את מקור פרנסתם. איומים ב"משבר עמוק ללא סיכוי לתקומה פיננסית" (ינואר 2016) וב"מכת מוות מיידית" (מארס 2017) מוחזרו שוב ושוב, והזמן הפריך שוב ושוב. גם-אם לא אתה על מידת האמת ותום הלב שבהתראות חוזרות אלו, ניתן לקבוע כנתון מוצק שבעת כריתת ההסכם, ומאז והלאה, המצוקה הכלכלית הנטענת איננה בגדר נסיבה חדשה, חריגה או בלתי-צפויה;

2. המשיב תולה את בקשתו, בין היתר, בכך שלא ידע שוועדת הערר על רשם הקבלנים תשתהה בהחלטתה. דא עקא, שהחלטת הרשם ניתנה כבר בחודש מארס 2017, שנה וחצי קודם לכריתת ההסכם; שהצדדים לאותו הליך הגיעו להסדר זמני מוסכם שהובא לעיל; שהמשיב והמשיבה 2 לא פנו לוועדת הערר בבקשה להחיש החלטתה, או למצער להקל בתנאיו של הסדר הביניים; ושאינן לדעת מה תהא ההחלטה לבסוף;

ולעניין תום הלב: קשה שלא לתהות על חילופי הסניגורים בנקודות ציר בהליך, ובפרט על מינויו של סניגור שטוען כנגד תוקפו של הסכם שגיבש קודמו. קל יותר לתהות, מדוע סוברים המשיבים כי קרן השפע מזרימה מטובה לכיוונם בלבד, ושלאחר שנהנו מפירות ההסכם אינם רואים עצמם עוד חייבים במילוי חובתם לפי אותו הסכם.

סוף דבר:

לשאלת הצדדים, האם ההסכם תקף ומחייב על-כל סעיפיו, אענה – כן.

הצו הזמני ימשיך לעמוד בתוקפו עד להחלטה אחרת.

עותקי ההחלטה יועברו לב"כ הצדדים, המתבקשים להודיע עד ליום 05.03.19, וככל האפשר בהודעה משותפת, האם יש צורך בבירור של סוגיות נוספות, או שתוקף הצו הזמני יוארך עד לתום ההליכים.

[תז"פ]

ניתנה היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

צ"א 15999-08-19 מדינת ישראל נ' מגנזי ואח'

תיק חיצוני:

2

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

1
2
3

כבוד הדין